

pschischol do Sswjeta, sašo wopuschcu ton Sswjet, a du k'Wotzei. Džiachu knemu jeho Wucžomnizy: Lai, nietk recžisch ty siaunje, a neprajisch žaneho Pschisłowa. Njetk wjemy, so ty schitke wjezny wiesch, a neje czi treba, so by cze schtu praschal. Na to wjerimy, so ty wot Boha wujschoł s̄y.

So Džesniſche Szenje je, kiz Waſſa Luboſz ſtyschi, jene Wutrobne Napominanje k'Modlitwam.

- I. Schtu ſo modlicz dyrbi?
- II. Kak ton Wotze Nasch jene Smajno naſchich Modlitwów bydž dyrbi?
- III. Wekotreñ Meni ſo modlicz mamy?
- IV. Ujekotre žwubele naſchego Koſoma pschi tem Wuskyſchenju tych Modlitwów.

Do tej Wjeri do Krystuſa a po tym prjedarstiu Hamtom je to ta najwetscha Boža Ss uiba, ſo modlicz. Taſke Napominanje je ton Knes teſch pschi tej Veczeri czinit, ſkoró po tem Prjedowanju, kotrež wascha Luboſz dienſa diwe Nedželi ſinschata je, džejſch k'wojim Wucženikam praji: Wy budziecie ſrudni, ſo ja wot was k'Wotzei du. Ale to jeno je wo matu Kvilu cinič, da čzu was ſaſo woladací, a wascha Grudnosz dyrby ſo do Weſelosze wobrocžic. Na ton Trosht ſtaji won tuđy to Napominanje k'Modlenju. A tej ſo teſch jara derje romadije hoditej. Pschetož dyž jedyn Kſheizjan w Styſtosszi, w Staroszi a w Grudibzi, weſtrachoszi a Nesboju je, datu žadyn liepschi Troscht a Rada neje, hako ſo by

ſo k'Modlitwam djeržat, a ſo k'Bohu po Pomozy woſat.

To wucži ton Knes tudj ſwojim Wucženikam a nam, ſo nebychimy wſruđnych Šchtundach teho Modlenja ſabyli. A praji psches mjeru troschtnje, ſo bychu ktajkemu Džetu frobli a nenaſtroženi byli. Pschetož ja nepraju wam, džesche won, ſo bych teho Wotza ſa was proſyči čyžt. Pschetož won ſam ton Wotz lubuje was, dokelž wy me lubowali a wjerili ſze, ſo ja wot Boha wojschoł ſym. Wjerno je, Krystus ſo teho neſmine, ale ſastupuje nas pschetſo ſedjo k'Prawizy teho Wotza, kaj ſiw. Paivoč praji k'Romskim na g. St. A my wjemy, ſo jeho Proſtwa, kotruž won ſa ſwoju Zyrkej, a ſa nas kudnych Rjeschnikow pschi tej posjenej Veczeri ſa Blidom, a potom teſch na Kſchizu czinit je, wuſyſhana je, a hjescheče himmor traje, a hacž do Konza teho Sswjeta možna wostanje.

Ale wy teje Proſtwy, praji Krystus, netrebacie, kotruž ja ſa was cinič: Pschetož wy možecje teho Wotza ſami proſyči, nezwyblujiče teſch na tem Wuskyſchenju wascheje Modlitwy; Pschetož moj Wotzecz was lubuje, dokelž wy me lubujecje. To my tak ſroſemicz ne-dyrbimy, jako bychimy ſo tej Proſtwy Krystuſu.